

соціально-статусна цінність, професійні норми і вартості, самовизначення й самопізнання. Отже, становлення професійної ідентичності являє собою тривалий поетапний процес, який бере початок у період професійного навчання.

Література

1. Антонова Н.В. Особливості професійної ідентичності студентів психологічного факультету / Н. Антонова // Проблеми загальної та педагогічної психології : збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка АПН України. – Т. XI. – Част. 4. – К., 2009. – С. 16-28.

2. Подоляк Л.Г. Психологія вищої школи : Навчальний посібник для магістрантів і аспірантів / Подоляк Л.Г., Юрченко В.І. – К. : ТОВ “Філ-студія”, 2006. – 320с.

3. Шнейдер Л.Б. Профессиональная идентичность: теория, эксперимент, тренинг / Л.Б.Шнейдер. – М.: МПСИ; Воронеж : МОДЕК, 2004. – 600 с.

УДК 37.016:004(043.2)

ЯРЕМА А. М., МОЧАН Т. М.,
Мукачівський державний університет

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ

Головною метою сучасної освіти є підготувати підростаюче покоління до життя й професійної діяльності в новому, високорозвиненому інформаційному середовищі.

Однією з ключових компетентностей школярів є інформаційна компетентність. Інформаційна компетентність – це інтегративна якість особистості, яка є результатом відображення процесів відбору, засвоєння, переробки, трансформації та генерування інформації в особливий тип предметно-специфічних знань, які дозволяють виробляти, приймати, прогнозувати та реалізовувати оптимальні рішення в різних сферах діяльності. [2, с. 34-38].

Формування компетентної особистості учня в процесі вивчення інформатики здійснюється через систему урочних та позаурочних заходів, що дає змогу не лише озброїти дітей знаннями, а і навчити застосовувати їх у повсякденному житті.

Дослідженням у галузі інформаційної компетентності висвітлюються у роботах таких науковців: А. Антонченко, В. Байденко, В. Беспалов, Н. Гендіної, Ю. Зубова, С. Каракозова, О. Кизика, Н. Насирової, О. Овчарук, Ю. Татур, В. Фокеєва, А. Хуторський і інших.

Востанні роки активно розглядається проблема інформаційної культури, інформаційно-комунікативної, інформаційно-технологічної компетентності тощо.

Учені трактують поняття «інформаційна компетентність» як складне індивідуально-психологічне утворення на основі інтеграції теоретичних знань, практичних умінь у області інноваційних технологій і певного набору

особистісних якостей нова грамотність, до складу якої входять уміння активної самостійної обробки інформації людиною, прийняття принципово нових рішень в непередбачених ситуаціях з використанням технологічних засобів [5, с. 12].

На думку О.Барановської, інформаційна компетентність – це інтеграційна якість особистості, яка перетворює процеси відбору, засвоєння, перероблення, трансформації та генерації інформації в особливий тип наочно-специфічних знань, що дозволяє виробляти, приймати, прогнозувати і реалізовувати оптимальні рішення в практичній діяльності [1, с. 32–34].

Науковець А.Хуторський, вважає, що інформаційна компетентність – це компетентність у сфері інформаційно-комунікативних технологій. Важливою складовою цієї компетентності є вміння переосмислювати інформацію, розв'язувати інформаційно-пошукові задачі. Вчений розглядає інформаційну компетентність як одну із ключових, завдання якої спрямовані на розвиток та збагачення учнів знаннями та вміннями в галузі інформатики й інформаційно-комунікаційних технологій, комунікативних й інтелектуальних здібностей. [6, с. 58–64].

О.Пометун стверджує, що для забезпечення розвитку інформаційної компетентності учнів у навчально-виховному процесі важливо включити школяра в спеціально організовану навчально-пізнавальну діяльність, що поступово ускладнюється (від репродукції до творчої самореалізації), пов'язану з отриманням, зберіганням, обробленням і передачею інформації та забезпечити суб'єктну позицію особистості в інформаційному просторі навчально-пізнавальної діяльності [4, с. 65–69].

Відмінною рисою освітніх стандартів, що розробляються сьогодні є новий підхід до формування змісту та оцінки результатів навчання на основі принципу: від «знаю і вмю» – до «знаю, вмю і вмю застосовувати на практиці».

Слід зазначити, що уроки інформатики в початковій школі мають свою специфіку і значно відрізняються від інших навчальних предметів.

В. Ємельянова виділяє такі особливості уроку інформатики:

– наявність спеціальних технічних засобів, насамперед – персонального комп'ютера для кожного учня, а також, задіяної у навчальному процесі оргтехніки, мультимедійних пристроїв;

– комп'ютерний клас, у якому проводяться уроки, організований особливим чином: кожен учень має, з одного боку, індивідуальне робоче місце, з іншого – доступ до загальних ресурсів; відповіді біля дошки практикуються значно рідше, ніж на інших уроках, зате більше вітаються відповіді з місця; навіть візуальний контакт з однокласниками і вчителем будується дещо інакше, ніж на інших уроках. Це створює особливі умови для розвитку комунікативних компетентностей;

– саме на уроках інформатики учні активні, спостерігається самостійна діяльність. Створення їх певного власного продукту може бути природним чином організовано педагогом [3].

Отже, перед школою виникає найважливіша задача – формування інформаційної компетентності учнів. Вчитель інформатики повинен навчити школярів творчо працювати з інформацією, аналізувати її, та використовувати в практичній діяльності.

Література

1. Барановська О. Інформаційні компетентності учнів як дидактична категорія / О.Барановська // Біологія і хімія в школі. – 2004. – №6. – С. 32–34.
2. Гудзик І. Інформаційна грамотність як важлива ознака компетентності учня / І. Гудзик // Шлях освіти. – 2005, – №4, – С. 34-38.
3. Ємельянова В.В. Формування інформаційних компетенцій під час уроків інформатики / В.В. Ємельянова // Інформаційні технології освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: ito.edu/2010/Tomsk/IV/IV-0-7.html
4. Пометун О. Компетентнісний підхід – найважливіший орієнтир розвитку сучасної освіти / О.Пометун // Рідна школа. – 2005. – №1. – С. 65–69.
5. Семёнов А. Л. Роль інформаційних технологій в середній освіті [Текст] / А. Л. Семёнов. – М. : Видавництво МИПКРО, 2000. – 12с.
6. Хуторской А. В. Ключові компетентності як компонент особистісно орієнтовної парадигми освіти / А. В. Хуторской // Народна освіта. – 2003.– № 2. – С. 58–64.

УДК 37.372.8

ЯЦИШИН Г-К.Я., МОЧАН Т. М.,
Мукачівський державний університет

РОЗВИТОК ЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ

В останні роки питання розвитку логічної складової мислення учнів молодшого шкільного віку набуває особливої уваги. З кожним днем ця проблема стає все більш актуальною. Саме молодший шкільний вік є найбільш продуктивним для розвитку логічного мислення. Це пов'язано з тим, що діти включаються в нові для них види діяльності та системи міжособистісних відносин, які вимагають від них наявності нових якостей.

Перед учителем початкової школи ставиться чергове завдання: формування в учнів логічно-алгоритмічного стилю мислення.

Логіка, як філософська наука про закони і форми мислення, є основою всіх інших наук – суспільних, природничих, технічних. Успішне оволодіння основами логічного мислення, зокрема у початковій школі, допомагає кожному учневі досягти творчого рівня при опануванні основ усіх шкільних дисциплін, розвиває, насамперед, мисленнєві операції та якості, а також уміння висловлювати свою думку чітко та переконливо, вдосконалює вміння абстрагуватися від конкретного змісту і зосередитись на структурі власної думки [1].

Мислення – це узагальнена форма психічного відображення, що встановлює відносини між пізнавальними об'єктами. Цей процес кардинально розширює можливості людини, її прагнення до пізнання навколишньої

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>